

Poznań, dnia 01-12-2020 2020 r.

SKO.OŚ.405.193.2020

DECYZJA

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Poznaniu w składzie:

Przewodniczący: Tomasz Telicki

Członkowie: Krzysztof Świdorski (spr.)

Iwona Jaroszevska

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym odwołania Pani Katarzyny Kolasa i pozostałych od decyzji Burmistrza Miasta i Gminy Stęszew znak Oś.6220.28.2019 z dnia 10 czerwca 2020 r., w której stwierdzono brak potrzeby przeprowadzania oceny oddziaływania na środowisko dla przedsięwzięcia polegającego na budowie zespołu dziesięciu budynków mieszkalnych wielorodzinnych na terenie działki nr 451 o pow. 1,6031 ha, obręb Dębienko, położonej przy ul. Powstańców Wielkopolskich w miejscowości Dębno,

działając na podstawie:

- art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 12 października 1994 roku o samorządowych kolegiach odwoławczych (tekst jedn. Dz. U. z 2018 r., poz. 570 ze zm.),
- art. 17 pkt 1, art. 127 § 2 i art. 138 § 1 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz. U. z 2020 r. poz. 256 ze zm.),
- art. 75 ust. 1 pkt 4, art. 84 i art. 85 ust. 1, ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jedn. Dz. U. z 2020 r. poz. 283 ze zm.),

orzeka

umarza postępowanie odwoławcze.

Iwona Jaroszevska

Tomasz Telicki

Krzysztof Swiderski

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 05.12.2019 r. (data złożenia 05.12.2019 r.) Spółka Deweloper Plandex INC Sp. z o.o. Sp. K. z siedzibą w Stęszewie złożyła w Urzędzie Miejskim w Stęszewie wniosek o ustalenie środowiskowych uwarunkowań dla przedsięwzięcia polegającego na budowie zespołu dziesięciu budynków mieszkalnych wielorodzinnych na terenie działki nr 451 o pow. 1,6031 ha, obręb Dębienko, położonej przy ul. Powstańców Wielkopolskich w miejscowości Dębno. W dniu 18.12.2019 r. wnioskodawca przedłożył Kartę Informacyjną Przedsięwzięcia.

Po ustaleniu kręgu stron postępowania, Burmistrz Stęszewa pismem z dnia 31.12.2019 r. zawiadomił strony o wszczęciu postępowania w sprawie wydania decyzji określającej środowiskowe uwarunkowania planowanego przedsięwzięcia. Pismo zostało doręczone poprzez publiczne obwieszczenie zamieszczone na tablicach ogłoszeń w Urzędzie Miejskim w Stęszewie oraz w sołectwie Dębno, a także w Biuletynie Informacji Publicznej.

Następnie organ I instancji wystąpił do właściwych organów o zaopiniowanie obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko oraz ewentualne określenie zakresu raportu.

Burmistrz Stęszewa pismem z dnia 02.01.2020 r. zawiadomił strony i osoby zainteresowane o wszczęciu postępowania środowiskowego i wystąpieniu do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu, Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Poznaniu oraz Państwowego Gospodarstwa Wodnego „Wody Polskie” o wyrażenie opinii w sprawie konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko. Zawiadomienie zostało w dniu 03.01.2020 r. zamieszczone na tablicach ogłoszeń w Urzędzie Miejskim w Stęszewie oraz w sołectwie Dębno, a także w Biuletynie Informacji Publicznej.

Pismem z dnia 08.01.2020 r. (data złożenia: 10.01.2020 r.) pełnomocnik inwestora sprostował treść wniosku. W tym samym dniu organ I instancji uzupełnił akta sprawy o wypis i wyrys z planu miejscowego.

Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego „Wody Polskie” w Poznaniu wydał w dniu 28.01.2020 r. opinię nr PO.ZZŚ.4.435.2.1.2020.ML, w której nie stwierdził potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko, ale wskazał warunki i wymagania, które powinny znaleźć się w treści decyzji środowiskowej.

W dniu 25.03.2020 r. pełnomocnik inwestora złożył w siedzibie organu I instancji dodatkowy dokument pt. „Analiza uciążliwości akustycznych projektowanego zespołu budynków mieszkalnych wielorodzinnych”. Nadto złożono treść wyjaśnień udzielonych przez inwestora Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Poznaniu. W wyjaśnieniach wskazano, że zespół zabudowy ma obejmować ok. 120 lokali mieszkalnych, a każde mieszkanie wyposażone będzie w kocioł gazowy o mocy 16-24 kW. W otoczeniu planowanego przedsięwzięcia nie ma infrastruktury ciepłowniczej.

Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Poznaniu wydał w dniu 03.04.2020 r. opinię sanitarną nr NS-52/2-3(2)/20, w której nie stwierdził potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Poznaniu wydał w dniu 07.04.2020 r. opinię nr WOO-IV.4220.11.2020.JM.3, w której nie stwierdził potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko, ale wskazał, że w budynkach należy wykonać wentylację grawitacyjną bez możliwości instalowania wentylatorów mechanicznych.

Opinie organów współdziałających zostały zamieszczone na tablicach ogłoszeń w Urzędzie Miejskim w Stęszewie oraz w sołectwie Dębno, a także w Biuletynie Informacji Publicznej.

W dniu 15.05.2020 r. zamieszczono na tablicach ogłoszeń oraz w Biuletynie Informacji Publicznej zawiadomienie o zakończeniu postępowania środowiskowego, możliwości zapoznania się z aktami sprawy oraz możliwości składania wniosków i uwag w terminie 7 dni od doręczenia zawiadomienia.

W dniu 10 czerwca 2020 r. Burmistrza Miasta i Gminy Stęszew wydał decyzję znak Oś.6220.28.2019, w której stwierdził brak potrzeby przeprowadzania oceny oddziaływania na środowisko dla przedsięwzięcia polegającego na budowie zespołu dziesięciu budynków mieszkalnych wielorodzinnych na terenie działki nr 451 o pow. 1,6031 ha, obręb Dębienko, położonej przy ul. Powstańców Wielkopolskich w miejscowości Dębno. W decyzji określono dodatkowe warunki realizacji przedsięwzięcia. W uzasadnieniu decyzji organ I instancji przeanalizował rodzaj i charakterystykę przedsięwzięcia, skalę przedsięwzięcia, wielkości zajmowanego terenu, usytuowanie przedsięwzięcia, z uwzględnieniem możliwego zagrożenia dla środowiska, w szczególności przy istniejącym i planowanym użytkowaniu terenu, walory przyrodnicze i krajobrazowe, uwarunkowania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, rodzaj, cechy i skalę możliwego oddziaływania.

W decyzji odniesiono się do wpływu zrealizowanej inwestycji na jakość powietrza. Stwierdzono, że emisja zanieczyszczeń z kotłów gazowych będzie prowadzona na wysokości 10 m, a niezorganizowana emisja wywołana przez ruch samochodowy nie spowodują przekroczenia norm jakości powietrza w rejonie inwestycji.

Również analiza akustyczna wskazuje na brak stacjonarnych źródeł hałasu, a ruch samochodowy oraz wentylacja grawitacyjna budynków nie spowodują przekroczenia dopuszczalnego poziomu hałasu w otoczeniu.

Zaproponowane przez inwestora rozwiązania w zakresie gospodarki wodno-ściekowej oraz gospodarowania odpadami komunalnymi organ I instancji określił jako odpowiednie i nie wpływające na środowisko wodno-gruntowe. Ścieki bytowe przejmie kanalizacja sanitarna, a wody opadowe i roztopowe będą rozprowadzone po gruncie. W rejonie inwestycji nie ma ujęć wody ani obszarów chronionych zbiorników wód śródlądowych, nie ma także płytko zalegających wód podziemnych.

Organ I instancji stwierdził, że w obszarze oddziaływania planowanego przedsięwzięcia nie ma inwestycji o podobnym charakterze, zatem nie dojdzie do kumulowania oddziaływań. Ustalono także, że na terenie objętym wnioskiem znajduje się stanowisko archeologiczne, dlatego prace budowlane będą prowadzone pod nadzorem konserwatorskim. Teren inwestycji nie jest położony w strefie zagrożenia powodziowego ani w strefie zagrożonych możliwością wystąpienia osuwisk.

Organ I instancji ustalił, że planowana inwestycja nie wpłynie na stan i jakość wód podziemnych. Nie będzie również generowała presji mogących przyczynić się do nieosiągnięcia celów środowiskowych wyznaczonych dla pobliskiego cieku wodnego Samica Stęszewska.

Organ I instancji wskazał, że planowana inwestycja nie wpłynie na wykorzystanie zasobów naturalnych, a także na walory krajobrazowe. Obszary chronione na podstawie przepisów o ochronie przyrody znajdują się ok. 20 km od terenu inwestycji. Natomiast planowana inwestycja znajduje się w otulinie Wielkopolskiego Parku Narodowego, jednak nie wpłynie to na cele ochrony. Teren inwestycji jest wykorzystywany jako grunt orny, nie ma więc wpływu na siedliska roślin i zwierząt oraz różnorodność biologiczną, czy ciągłość korytarzy ekologicznych.

Decyzja Burmistrza Stęszewa została odebrana przez pełnomocnika inwestora w Urzędzie Miejskim w dniu 22 czerwca 2020 r. Z kolei w dniu 23 czerwca 2020 r. decyzja została zamieszczona w Biuletynie Informacji Publicznej oraz zawieszona na tablicy ogłoszeń w Urzędzie Miejskim. Decyzja Burmistrza Stęszewa została doręczona sołtysowi wsi Dębno w dniu 22 czerwca 2020 r., który następnego dnia dokonał ogłoszenia decyzji na terenie wsi.

Odwołanie od decyzji zostało sporządzone w dniu 07 lipca 2020 r. przez mieszkańców Dębna i tego samego dnia zostało wysłane pocztą elektroniczną na adres organu I instancji ze skrzynki mailowej Pani Katarzyny Kolasa. W dniu 09 lipca 2020 r. pracownik Urzędu Miejskiego prowadzący sprawę wezwał osobę wnoszącą odwołanie o uzupełnienie odwołania poprzez wskazanie imion i nazwisk oraz złożenie podpisów. Wezwania dokonano za pomocą poczty elektronicznej bez podania terminu uzupełnienia odwołania oraz bez wskazania konsekwencji niewykonania wezwania. W dniu 15 lipca 2020 r. wieczorem Pani Katarzyna Kolasa wysłała pocztą elektroniczną skan odwołania, pod którym znalazły się nazwiska i podpisy osób składających odwołanie. Oryginał podpisanego odwołania został złożony w Urzędzie Miejskim w dniu 28 lipca 2020 r.

Uwzględniając datę zamieszczenia decyzji w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej organu I instancji oraz na tablicy ogłoszeń w Urzędzie Miejskim i w sołectwie Dębno, zawiadomienie należy uznać za skutecznie dokonane w dniu 07 lipca 2020 r. (art. 49 § 1 zd. 2 K.p.a.). Wobec tego termin do wniesienia odwołania od decyzji Burmistrza Stęszewa biegł od 08 lipca 2020 r. i został zamknięty z upływem dnia 21 lipca 2020 r. (wtorek).

Skan podpisanego odwołania został w dniu 15 lipca 2020 r. wniesiony za pomocą poczty elektronicznej bez użycia kwalifikowanego podpisu lub profilu Zaufany. Jednak organ I instancji nie wezwał w trybie art. 64 § 2 K.p.a. osób wnoszących odwołanie, aby każdy z nich w określonym terminie przedłożył ważne podpisane pismo odwoławcze i nie pouczył o ujemnych skutkach prawnych niewykonania wezwania. W tej sytuacji osoby odwołujące się złożyły w dniu 28 lipca 2020 r. prawidłowo podpisane odwołanie wraz z nazwiskami i adresami osób wnoszących odwołanie. Usunięcie wcześniejszych braków odwołania spowodowało, że wywołuje ono skutek od dnia złożenia, czyli od 15 lipca 2020 r. Wobec tego odwołanie złożono z zachowaniem przepisane terminu.

Odwołanie podpisali: Kinga Olejnik-Słomińska, Katarzyna Kolasa, Krzysztof Olejnik, Elżbieta Kośmider, Ryszard Kośmider, Dorota Olejnik, Katarzyna Tomaszewska, Elżbieta Karpisiak, Radosław Tomaszewski, Alicja Kośmider, Stanisława Kośmider, Michał

Kośmider, Bartosz Kośmider, Magdalena Antonowicz, Łukasz Antonowicz, Michał Marciniak, Andrzej Osses, Barbara Osses, Seweryn Niżnikowski, Daniel Józwiak, Irena Józwiak, Sławomir Walkowiak, Anna Walkowiak, Bogdan Szypura, Tomasz Durkiewicz, Julia Durkiewicz, Wanda Tomczak i Joanna Wawrzyniak.

W odwołaniu stwierdzono, że przybycie nowych mieszkańców zagrozi czystości pobliskiego lasu i jeziora, a przede wszystkim ruch licznych samochodów będzie emitował hałas i spaliny. Odwołujący się chcą zachować swoją wieś w niezmienionym kształcie i wskazują, że planowana inwestycja powinna powstać w innej części gminy Stęszew.

Burmistrz Stęszewa przekazał do SKO w Poznaniu akta sprawy wraz z kopią podpisanego odwołania (uzupełnionego) w dniu 22 lipca 2020 r., z kolei w dniu 03 sierpnia 2020 r. przekazał oryginał odwołania, a w dniu 27 października 2020 r. wniosek cofający odwołanie.

W tym stanie rzeczy Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Poznaniu zważyło, co następuje:

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Poznaniu na wstępie wyjaśnia, że zgodnie z art. 138 K.p.a., jako organ odwoławczy nie jest związany granicami odwołania i ma obowiązek zbadać sprawę we wszystkich jej aspektach, może zatem w swoich rozważaniach wykroczyć poza zakres zarzutów zawartych w odwołaniu. Rozpoznając sprawę w świetle powołanych kryteriów Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Poznaniu uznało, że wystąpiły okoliczności powodujące konieczność umorzenia postępowania odwoławczego.

Po ustaleniu, że odwołanie od decyzji środowiskowej wniesiono w terminie, należy przejść do określenia kręgu stron postępowania środowiskowego. Ma to znaczenie nie tylko dla ustalenia, czy organ I instancji umożliwił udział w postępowaniu administracyjnym wszystkim stronom, ale także dla ustalenia, czy odwołanie złożyły osoby do tego legitymowane. W myśl art. 127 § 1 K.p.a. prawo wniesienia odwołania od decyzji służy tylko stronie, a nie osobom trzecim (zainteresowanym).

Zgodnie z art. 74 ust. 3a pkt 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku (...), stroną postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wnioskodawca oraz podmiot, któremu przysługuje prawo rzeczowe do nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie w wariantcie zaproponowanym przez wnioskodawcę, z zastrzeżeniem art. 81 ust. 1. Przez obszar ten rozumie się przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obszar znajdujący się w odległości 100 m od granic tego terenu.

Przedsięwzięcie będzie realizowane na działce działki nr 451 o pow. 1,6031 ha, obręb Dębienko i zamknie się w granicach tej działki. Zgodnie z art. 74 ust. 3b ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku (...), prawo rzeczowe do nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, organ ustala na podstawie wypisu z rejestru gruntów lub innych dokumentów przedłożonych przez wnoszącego podanie, przy czym domniemywa się, że dane zawarte w tych dokumentach są prawdziwe. Organ I instancji wyznaczył na odpowiedniej mapie obszar o promieniu 100 m wokół działki nr 451. Na podstawie informacji z rejestru gruntów organ ten ustalił krąg stron postępowania:

Spółka Deweloper Plandex INC Sp. z o.o. Sp. K. z siedzibą w Stęszewie (właściciel działek nr 451 i 452)

Ryszard i Alicja Kośmider (właściciele działek nr 251/2 i 252/1)
Józef i Małgorzata Józwiak (właściciele działki nr 269)
Bogdan Szypura (po zmarłym Stanisławie Szypura) (działki nr 272/1 i 272/2)
Elżbieta Karpisiak (właścicielka działki nr 245)
Bogumiła Witkowska (właścicielka działki nr 251/1)
Dorota Olejnik (właścicielka działek nr 249/1, 249/2, 249/3 i 249/4 – udział 3/4)
Martyna Słomińska – przedstawiciel ustawowy Kinga Olejnik-Słomińska (właścicielka działek nr 249/1, 249/2, 249/3 i 249/4 – udział 1/4)
Przemysław Jąder (właściciel działek nr 243/1 i 243/2)
Barbara Jąder (właścicielka działki nr 243/3)
Hanna Kubicka (właścicielka działki nr 271)
Tomasz i Danuta Mrukowie prowadzący Spółkę Jawną Plandex z/s w Stęszewie (właściciele działki nr 453)
Małgorzata Czeszak (właścicielka działek nr 250, 267, 268)
Mariusz i Małgorzata Kowalscy (właściciele działki nr 270)
Gmina Stęszew (działka nr 327 – droga)
Skarb Państwa – Starosta Poznański (właściciel działki nr 277)
Skarb Państwa – Polski Związek Wędkarski (właściciel działki nr 554)

Oprócz wymienionych osób organ I instancji uznał za stronę postępowania także Wielkopolski Park Narodowy z uwagi na lokalizację planowanej inwestycji w otulinie WPN. Zgodnie z art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (tekst jedn. Dz. U. z 2020 r. poz. 55), na obszarach graniczących z parkiem narodowym wyznacza się otulinę parku narodowego. Strona w postępowaniu o ustalenie środowiskowych uwarunkowań przedsięwzięcia musi legitymować się prawem rzeczowym do gruntu w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia. Tymczasem park narodowy może posiadać jedynie prawo użytkowania wieczystego na gruntach Skarbu Państwa położonych w granicach parku narodowego (art. 10 ustawy o ochronie przyrody). W tej sytuacji WPN nie może być uznany za stronę przedmiotowego postępowania ponieważ nie posiada tytułu prawnorzeczowego do gruntów położonych w obszarze oddziaływania planowanej inwestycji.

Zdaniem organu odwoławczego krąg stron postępowania administracyjnego został ustalony prawidłowo, z wyjątkiem WPN.

Część osób, które złożyły odwołanie, pismem z dnia 17.09.2020 r. (data złożenia w Urzędzie Miejskim w Stęszewie: 16.10.2020 r.) wycofało swoje odwołanie. Osoby cofające odwołanie to: Kinga Olejnik-Słomińska, Katarzyna Kolasa, Krzysztof Olejnik, Elżbieta Kośmider, Ryszard Kośmider, Dorota Olejnik, Katarzyna Tomaszewska, Elżbieta Karpisiak, Radosław Tomaszewski, Alicja Kośmider, Stanisława Kośmider, Michał Kośmider, Bartosz Kośmider, Magdalena Antonowicz, Łukasz Antonowicz, Bogdan Szypura.

Osoby, które nie cofnęły odwołań to: Michał Marciniak, Andrzej Osses, Barbara Osses, Seweryn Niżnikowski, Daniel Józwiak, Irena Józwiak, Sławomir Walkowiak, Anna Walkowiak, Tomasz Durkiewicz, Julia Durkiewicz, Wanda Tomczak i Joanna Wawrzyniak.

Lista osób wnoszących odwołanie i osób cofających odwołanie nie pokrywa się z listą stron postępowania. Zgodnie z art. 127 § 1 i art. 137 K.p.a. odwołanie może wnieść i wycofać tylko strona postępowania.

Spośród osób wnoszących odwołanie stronami postępowania byli jedynie: Ryszard Kośmider, Alicja Kośmider, Dorota Olejnik, Kinga Olejnik-Słomińska, Bogdan Szypura, Elżbieta Karpisiak.

Ponieważ dwadzieścia dwie osoby spośród dwudziestu ośmiu osób podpisanych pod odwołaniem nie ma przymiotu strony postępowania, dlatego w świetle art. 127 § 1 K.p.a. nie mogły skutecznie wnieść odwołań od decyzji Burmistrza Stęszewa. Zgodnie z art. 74 ust. 3a pkt 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku (...), o tym kto jest stroną w postępowaniu zmierzającym do wydania decyzji środowiskowej decyduje tytuł prawa rzeczowego do nieruchomości położonej w obszarze oddziaływania planowanej inwestycji. Zatem o byciu stroną postępowania rozstrzyga kryterium obiektywne a nie subiektywne odczucia określonych osób.

Stwierdzenie przez organ odwoławczy, iż wnoszący odwołanie nie jest stroną następuje w drodze decyzji o umorzeniu postępowania odwoławczego na podstawie art. 138 § 1 pkt 3 K.p.a. (tak: uchwała Naczelnego Sądu Administracyjnego 7 sędziów NSA z dnia 5 lipca 1999 r., sygn. akt OPS 16/98, publ. ONSA 1999, nr 4, poz. 119; wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 5 lipca 2006 r., sygn. akt II OSK 942/05, publ. ONSAiWSA 2007, nr 2, poz. 50; wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 1 lipca 2020 r., sygn. akt II SA/Gl 1/20, LEX nr 3039294).

W tym stanie faktycznym i prawnym skład orzekający SKO w Poznaniu zobligowany był do umorzenia postępowania odwoławczego w odniesieniu do osób nie mających przymiotu strony, tj. Katarzyny Kolasa i innych osób wymienionych w załączniku niniejszej decyzji.

Kolejne zagadnienie wymagające rozstrzygnięcia odnosi się do stron postępowania w sprawie wydania decyzji środowiskowej, które wniosły odwołanie, a następnie wycofały to odwołanie. Do tego kręgu należą: Ryszard Kośmider, Alicja Kośmider, Dorota Olejnik, Kinga Olejnik-Słomińska, Bogdan Szypura, Elżbieta Karpisiak.

Zgodnie z art. 137 K.p.a. strona może cofnąć odwołanie przed wydaniem decyzji przez organ odwoławczy. Organ odwoławczy nie uwzględni jednak cofnięcia odwołania, jeżeli prowadziłoby to do utrzymania w mocy decyzji naruszającej prawo lub interes społeczny.

Dysponentem postępowania administracyjnego jest strona, a organ odwoławczy nie może działać z urzędu. Jednak samo cofnięcie odwołania nie pozostaje bezwarunkowe, bowiem organ odwoławczy nie powinien pozostawić w obrocie decyzji naruszającej prawo lub interes społeczny. Niemniej należy dostrzec, że ustawodawca dodatkowo zabezpiecza interes stron odwołujących się, gdyż zgodnie z art. 139 K.p.a. organ odwoławczy nie może wydać decyzji na niekorzyść strony odwołującej się, chyba że zaskarżona decyzja rażąco narusza prawo lub rażąco narusza interes społeczny. Jest to tzw. zakaz reformationis in peius w postępowaniu administracyjnym.

Decyzja Burmistrza Stęszewa spełnia wymagania formalne określone w art. 84 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku (...), a także zawiera kompletne informacje o uwarunkowaniach, o których mowa w art. 63 ust. 1 cyt. ustawy, uwzględnionych przy stwierdzaniu braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Decyzja organu I instancji została wydana po uzyskaniu wymaganych opinii organów współdziałających.

Kluczowe znaczenie ma okoliczność, że decyzja Burmistrza Stęszewa jest zgodna z uchwałą Rady Miejskiej Gminy Stęszew Nr VIII/70/2019 z dnia 25.04.2019 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w rejonie ul. Powstańców Wielkopolskich i ul. Konarzewskiej na części działek nr ewid.: 243/3, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251/1, 251/2, 252/2, 253, 254, 255, 256/4, 257, 258/1 zlokalizowanych w obrębie geodezyjnym Dębienko (Dz. Urz. Woj. Wlkp. z 14.05.2019 r., poz. 4934). Zgodnie z tekstem i rysunkiem wymienionego planu miejscowego działka nr 451 przeznaczona jest pod budownictwo mieszkaniowe wielorodzinne (symbol 1MW). Projekt planu miejscowego wraz z prognozą oddziaływania na środowisko był wyłożony do publicznego wglądu i osoby zainteresowane mogły składać uwagi do Burmistrza Stęszewa.

Decyzja środowiskowa wydana przez organ I instancji nie narusza żadnego dającego się skonkretyzować interesu społecznego znajdującego ochronę w przepisach prawa. Przy czym interes społeczny stanowi kategorię obiektywną i nie powinien być utożsamiany z subiektywnym interesem części mieszkańców ul. Powstańców Wielkopolskich w Dębnie.

Jedyną kwestią, która wymaga rozważenia na gruncie przedmiotowej sprawy w kontekście regulacji zmieszczonej w przepisach art. 137 i art. 139 K.p.a. jest kwestia zakresu decyzji Burmistrza Stęszewa.

We wniosku z dnia 05 grudnia 2019 r., jak i w Karcie Informacyjnej Przedsięwzięcia inwestor wyraźnie wskazał, że oczekuje ustalenia środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia polegającego na budowie zespołu dziesięciu budynków mieszkalnych wielorodzinnych na terenie działki nr 451 o pow. 1,6031 ha, obręb Dębienko, położonej przy ul. Powstańców Wielkopolskich w miejscowości Dębno. Ponieważ zgodnie z art. 73 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku (...), przedmiot sprawy wyznaczony jest wnioskiem inwestora, dlatego Burmistrz Stęszewa, jak również organy współdziałające, zajęły stanowisko co do środowiskowych uwarunkowań całej inwestycji zgłoszonej przez inwestora.

Niemniej zgodnie z § 3 ust. 1 pkt 58 lit. a) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r. poz. 1839), do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się garaże, parkingi samochodowe lub zespoły parkingów, w tym na potrzeby planowanych, realizowanych lub zrealizowanych przedsięwzięć, o których mowa w pkt 52, 54-57 i 59, wraz z towarzyszącą im infrastrukturą, o powierzchni użytkowej nie mniejszej niż 0,2 ha w otulinach form ochrony przyrody. Inwestor w Karcie Informacyjnej Przedsięwzięcia wskazał, że parkingi zajmą ok. 0,60 ha (ok. 180 miejsc postojowych), a ponieważ teren inwestycji położony jest w otulinie WPN, zatem przedsięwzięcie zostało zakwalifikowane jako mogące potencjalnie oddziaływać na środowisko. Natomiast główna część inwestycji, czyli budowa dziesięciu budynków wielorodzinnych trzykondygnacyjnych nie należy do kategorii inwestycji wymagających wydania decyzji środowiskowej, bowiem zgodnie z § 3 ust. 1 pkt 55 lit. a) tiret pierwsze rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. zabudowa mieszkaniowa powinna być realizowana na powierzchni co najmniej 2 ha, a inwestor wskazał, że powierzchnia terenu przekształcona w wyniku realizacji całej inwestycji wyniesie 1,6 ha. Z przepisów powołanych w treści wniosku inwestora z dnia 05 grudnia 2019 r., wynika, że inwestor miał wiedzę w tym zakresie, ale mimo tego wystąpił o wydanie decyzji środowiskowej dla całej inwestycji.

Zgodnie z art. 71 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku (...), uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane dla planowanych przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

Na powyższym tle należy wskazać orzeczenia sądów administracyjnych, wedle których postępowanie wszczęte wobec przedsięwzięcia, które nie zostało wymienione w katalogu określonym w rozporządzeniu wykonawczym do ustawy podlega umorzeniu na podstawie art. 105 § 1 K.p.a. (por. wyrok WSA w Poznaniu z dnia 21 kwietnia 2009 r., sygn. akt II SA/Po 1088/08; wyrok WSA w Poznaniu z dnia 16 lipca 2014 r., sygn. akt II SA/Po 1335/13; wyrok WSA w Lublinie z dnia 4 lipca 2013 r., sygn. akt II SA/Lu 110/13; wyrok WSA w Opolu z dnia 2 września 2013 r., sygn. akt II SA/Op 222/13; wyrok WSA w Białymstoku z dnia 27 stycznia 2015 r., sygn. akt II SA/Bk 996/14; wyrok WSA w Krakowie z dnia 14 czerwca 2018 r., sygn. akt II SA/Kr 451/18). Sformułowano tezę, że jeżeli przedmiotem wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest przedsięwzięcie, które nie kwalifikuje się ani do mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, ani nawet do mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko (dla których ocenę oddziaływania na środowisko przeprowadza się fakultatywnie), to nie ma potrzeby określać dla niego środowiskowych uwarunkowań. W takiej sytuacji postępowanie wszczęte na podstawie wniosku należy umorzyć jako bezprzedmiotowe.

Z powyższego może wynikać, że Burmistrz Stęszewa powinien był określić środowiskowe uwarunkowania tylko co do realizacji parkingów, a w pozostałym zakresie umorzyć postępowanie. Niemniej organ I instancji nie naruszył wprost literalnego brzmienia art. 71 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku (...), a jedynie postąpił niezgodnie z linią orzecniczą sądów administracyjnych. Powołany przepis nie określa, kiedy należy wydać decyzję środowiskową, ale stanowi, że jest ona wymagana dla przedsięwzięć mogących zawsze znacząco (lub potencjalnie) oddziaływać na środowisko. A zatem decyzja środowiskowa jest wymagana od inwestora w sytuacji, gdy składa on wniosek w celu uzyskania jednej z decyzji wskazanych w art. 72 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku (...). W warunkach niniejszej sprawy inwestor potrzebuje decyzji środowiskowej jako załącznika do wniosku o pozwolenie na budowę.

W orzecznictwie sądów administracyjnych zgodnie przyjmuje się, że to organ wydających jedną z decyzji opisanych w art. 72 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku (...), rozstrzyga, czy wymaganym załącznikiem do wniosku powinna być decyzja środowiskowa. Brak decyzji środowiskowej nie jest brakiem formalnym, lecz merytorycznym. Organ administracji załatwiający sprawę główną, jeśli ustali, że dla przedmiotowego przedsięwzięcia wymagana jest decyzja środowiskowa, której wnioskodawca nie uzyskał, wówczas wydaje decyzję odmowną. Wobec powyższego można przyjąć, że ostateczne rozstrzygnięcie, czy w przypadku konkretnego przedsięwzięcia decyzja środowiskowa jest wymagana (jaki ma mieć zakres przedmiotowy), należy do organu, który wydaje jedną z decyzji opisanych w art. 72 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku (...).

Jednak na gruncie rozpatrywanej sprawy istnieje bezsporna możliwość ustalenia – w świetle § 3 ust. 1 pkt 58 lit. a), a także § 3 ust. 1 pkt 55 lit. a) tiret pierwsze rozporządzenia Rady

Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r. poz. 1839) – jaka część przedsięwzięcia planowanego przez Deweloper Plandex INC Sp. z o.o. Sp. K. z siedzibą w Stęszewie wymaga wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przedsięwzięcia. Wobec tego w konsekwencji Burmistrz Stęszewa wydając swoją decyzję naruszył przepis art. 71 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku (...).

Jednak naruszenie powyższe nie może stanowić podstawy do tego, aby organ odwoławczy nie uwzględnił cofnięcia odwołania przez strony. Zgodnie z art. 139 K.p.a. organ odwoławczy nie może wydać decyzji na niekorzyść strony odwołującej się, chyba że zaskarżona decyzja rażąco narusza prawo. W rozpatrywanym przypadku organ I instancji wydając decyzję środowiskową dla całego przedsięwzięcia, zamiast w odpowiednim zakresie umorzyć postępowanie, naruszył przepis art. 71 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku (...), jednak nie było to rażące naruszenie. Z rażącym (kwalifikowanym) naruszeniem prawa mamy do czynienia tylko w przypadku przepisu, którego treść jest jasna i nie podlega odmiennym interpretacjom, a stosowanie w praktyce jest bezsporne. „O rażącym naruszeniu prawa (...) decydują łącznie trzy przesłanki: oczywistość naruszenia prawa, charakter przepisu, który został naruszony oraz racje ekonomiczne lub gospodarcze - skutki, które wywołuje decyzja. Oczywistość naruszenia prawa polega na rzucającej się w oczy sprzeczności pomiędzy treścią rozstrzygnięcia, a przepisem prawa stanowiącym jego podstawę prawną. Skutki, które wywołuje decyzja uznana za rażąco naruszającą prawo, to skutki niemożliwe do zaakceptowania z punktu widzenia wymagań praworządności - skutki gospodarcze lub społeczne skutki naruszenia, których wystąpienie powoduje, że nie jest możliwe zaakceptowanie decyzji jako aktu wydanego przez organ praworządnego państwa. (...). Innymi słowy, o rażącym naruszeniu prawa można mówić wyłącznie w sytuacji, gdy proste zestawienie treści decyzji z treścią przepisu prowadzi do wniosku, że pozostają one ze sobą w jawnej sprzeczności” (zob. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 22 września 2020 r., sygn. akt II OSK 2068/18, LEX nr 3070955).

Skoro decyzja organu I instancji nie została wydana z rażącym naruszeniem prawa ani z naruszeniem interesu społecznego, to w świetle art. 139 K.p.a. organ odwoławczy nie może wydać decyzji na niekorzyść strony odwołującej się. Niekorzyść w rozumieniu art. 139 K.p.a. to obiektywne pogorszenie sytuacji prawnej strony odwołującej się wskutek wydania decyzji przez organ odwoławczy. Korzyść jaka wynika z decyzji Burmistrza Miasta i Gminy Stęszew znak Oś.6220.28.2019 z dnia 10 czerwca 2020 r. dla stron odwołujących się polega na tym, że w decyzji tej zamieszczono liczne warunki ograniczające swobodę inwestora w zakresie wprowadzania rozwiązań technicznych i konstrukcyjnych mających wpływ na środowisko (np. rodzaj klimatyzacji w budynkach). Decyzja Burmistrza Stęszewa – poprzez wprowadzenie warunków dotyczących całego przedsięwzięcia – wpływa korzystnie na sytuację prawną stron odwołujących się, mających tytuł prawa rzeczowego do nieruchomości sąsiadujących z terenem inwestycji.

Ponieważ umorzenie postępowania odwoławczego na zasadzie art. 138 § 1 pkt 3 K.p.a. prowadzi w istocie do utrzymania w mocy decyzji Burmistrza Stęszewa, dlatego taka decyzja organu odwoławczego respektuje zakaz reformationis in peius w postępowaniu administracyjnym (art. 139 K.p.a.), a zarazem zasadę, że strona odwołująca się dysponuje

prawem do cofnięcia odwołania (art. 137 K.p.a.). Wskutek decyzji o umorzeniu postępowania odwoławczego, decyzja Burmistrza Stęszewa obowiązuje i wiąże strony.

W tym stanie rzeczy należało orzec jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w administracyjnym toku instancji.

POUCZENIE

1. Strona niezadowolona z niniejszej decyzji może w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu. Skargę wnosi się za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Poznaniu.

2. Skarga powinien zawierać:

- a) oznaczenie sądu, do którego skarga jest kierowana,
- b) imię i nazwisko lub nazwę stron, ich przedstawicieli ustawowych i pełnomocników,
- c) oznaczenie rodzaju pisma,
- d) oznaczenie miejsca zamieszkania, a w razie jego braku - adresu do doręczeń, lub siedziby stron, ich przedstawicieli ustawowych i pełnomocników,
- e) wskazanie zaskarżonej decyzji, żądanie jej uchylenia oraz oznaczenie organu, który wydał zaskarżoną decyzję,
- f) podpis osoby wnoszącej skargę, albo jej przedstawiciela ustawowego lub pełnomocnika,
- e) wymienienie załączników.

3. Wpis stały od skargi wynosi 200 zł.

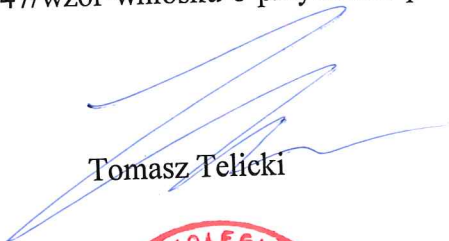
4. Strona może ubiegać się o przyznanie prawa pomocy (art. 239 do art. 262 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi). Wzór wniosku o przyznanie prawa pomocy osobie fizycznej lub osobie prawnej dostępny jest pod adresem:

<https://bip.wsa.poznan.pl/84/147/wzor-wniosku-o-pryznanie-prawa-pomocy.html>

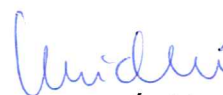
Iwona Jaroszevska

Tomasz Telicki

Krzysztof Świdorski

Otrzymują decyzję:

- 1) Burmistrz Miasta i Gminy Stęszew
ul. Poznańska 11, 62-060 Stęszew
wraz z aktami sprawy
- 2) Deweloper Plandex INC Sp. z o.o. Sp. K. z siedzibą w Stęszewie
Pełnomocnik: Paweł Cichocki
ul. Działowa 12/34, 61-747 Poznań

3) Ogłoszenie decyzji w trybie art. 49 K.p.a. w stosunku do pozostałych stron (w siedzibie SKO i Urzędu Miejskiego w Stęszewie, na stronie podmiotowej BIP – SKO i Urząd Miejski w Stęszewie, na terenie sołectwa Dębno). Zgodnie z art. 74 ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku (...), jeżeli liczba stron postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub innego postępowania dotyczącego tej decyzji przekracza 10, stosuje się art. 49 Kodeksu postępowania administracyjnego.

4) Organy współdziałające (art. 74 ust. 4 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku ...):

a) Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego „Wody Polskie” w Poznaniu

ul. Szewska 1, 61-760 Poznań

b) Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Poznaniu

ul. Gronowa 22, 61-655 Poznań

c) Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Poznaniu

ul. J.H. Dąbrowskiego 79, 60-529 Poznań

5) a/a

Do wiadomości osób nie mających przymiotu strony:

- 1) Katarzyna Kolasa, ul. Powstańców Wielkopolskich 80, 62-060 Dębno
- 2) Krzysztof Olejnik, ul. Powstańców Wielkopolskich 80, 62-060 Dębno
- 3) Elżbieta Kośmider, ul. Powstańców Wielkopolskich 74, 62-060 Dębno
- 4) Katarzyna Tomaszewska, ul. Powstańców Wielkopolskich 84, 62-060 Dębno
- 5) Radosław Tomaszewski, ul. Powstańców Wielkopolskich 84, 62-060 Dębno
- 6) Stanisława Kośmider, ul. Powstańców Wielkopolskich 74, 62-060 Dębno
- 7) Michał Kośmider, ul. Powstańców Wielkopolskich 74, 62-060 Dębno
- 8) Bartosz Kośmider, ul. Powstańców Wielkopolskich 74, 62-060 Dębno
- 9) Magdalena Antonowicz, ul. Powstańców Wielkopolskich 70, 62-060 Dębno
- 10) Łukasz Antonowicz, ul. Powstańców Wielkopolskich 70, 62-060 Dębno
- 11) Michał Marciniak, ul. Powstańców Wielkopolskich 64, 62-060 Dębno
- 12) Andrzej Osses, ul. Powstańców Wielkopolskich 69, 62-060 Dębno
- 13) Barbara Osses, ul. Powstańców Wielkopolskich 69, 62-060 Dębno
- 14) Seweryn Niżnikowski, ul. Powstańców Wielkopolskich 67, 62-060 Dębno
- 15) Daniel Jóźwiak, ul. Powstańców Wielkopolskich 58, 62-060 Dębno
- 16) Irena Jóźwiak, ul. Powstańców Wielkopolskich 58, 62-060 Dębno
- 17) Sławomir Walkowiak, ul. Powstańców Wielkopolskich 22A, 62-060 Dębno
- 18) Anna Walkowiak, ul. Powstańców Wielkopolskich 22A, 62-060 Dębno
- 19) Tomasz Durkiewicz, ul. Podgórna 1, 62-060 Dębno
- 20) Julia Durkiewicz, ul. Podgórna 1, 62-060 Dębno
- 21) Wanda Tomczak, ul. Podgórna 3B, 62-060 Dębno
- 22) Joanna Wawrzyniak, ul. Podgórna 3A, 62-060 Dębno